

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 26.000
Letna inozemstvo Lir 40.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXVII. - Štev. 48 (1879)

Gorica - četrtek, 12. decembra 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Cerkev in svoboda obveščanja Konec izredne škofovske sinode

V uvodniku dne 21. novembra 1985 sem poudaril, kako se je Cerkev na zadnjem koncilu odrekla neposredni podpori svetne oblasti kot jo je uživala ves srednji vek do zadnjih časov. Zase zahteva le potrebno svobodo, da more neovirano oznanjati evangelij. Danes bi pa rad podčrtal neko drugo potezo, ki jo je Cerkev napravila na II. vatikanskem cerkvenem zboru, in sicer odpoved cenzuri.

Starejši se dobro spominjamo, kako je bilo še po zadnji svetovni vojni, ko so papež in škofje prepovedali pod cerkvenimi kaznimi branje glasil komunistične partije; tudi slovenskih. Tako je npr. poročal »Slovenski Primorec«, da je škof A. Santin prepovedal branje »Primorskega dnevnika«. Sv. Oficij pa je dne 28. junija 1949 s posebnim dekretom prepovedal branje marksistične literature zato, ker v temeljih ruši vero in krščansko moralo.

ZAKAJ INDEKS PREPOVEDANIH KNJIG

Danes so vse to le spomini na čase, ko je obstajal poseben »Index librorum prohibitorum«, seznam prepovedanih knjig. Šlo je za spise, ki jih je Cerkev imela za nevarne pravi veri ali božjim zapovedim ter jih zato postavila na poseben seznam »prepovedanih knjig«. To je delala zaradi tega, da bi vernike čuvala pred verskimi zmotami in npravnimi zablodami. Namen je bil dober, uspeh pa pičel ali nobeden. Laiki pa tudi duhovniki smo občutili ta seznam ne samo kot omejevanje svobode, temveč tudi kot nezaupnico v zrelost človekove osebe, zlasti intelektualce, ki naj bi ostali vedno »otročni«, potrebni materinega varstva Cerkve.

Index je nastal za časa protestantske reformacije. Protestantizem se je namreč širil posebno s pomočjo knjig. Da bi njegovo širjenje omejili, so papeži sestavili seznam knjig, ki so protestantizem širile, in prepovedali njih branje, širjenje in tiskanje. Tak seznam prepovedanih knjig je sestavil papež Pavel IV. leta 1557. Njegov naslednik Pij IV. ga je na priporočilo tridentinskega koncila izpopolnil leta 1564. Pij V. pa je leta 1571 izpopolnil posebno kongregacijo indeksa, ki je bila ukinjena šele po zadnjem koncilu.

Od nekdanjih prepovedi je v novem cerkvenem zakoniku ostalo samo določilo kanona 831, ki pravi: »V dnevnike, liste in periodične publikacije, ki navadno očitno napadajo katoliško vero ali npravnost, naj verniki ne pišejo, razen iz upravičenega in pametnega razloga.«

ZAKAJ SE JE CERKEV ODKRELA INDEKSU

Zato, kakor se je sodobna Cerkev odrekla zaščiti in odvisnosti od svetne oblasti, tako se je odrekla tudi vsiljeni zaščiti verskih resnic in krščanske morale s pomočjo indeksa prepovedanih knjig. Vključila se je v sodobno demokratično mišljenje, da imajo ljudje vso pravico, da so informirani in da imajo ideje pravico svobodnega kroženja.

V »Odloku o sredstvih obveščanja« (Inter mirifica) beremo: »Jasno je, da je obveščanje danes postalo zelo koristno in največkrat potrebno zaradi napredka današnje človeške družbe in zaradi tesnejše povezanosti njenih članov. Javno in pravočasno sporočanje dogodkov in dejstev omogoča polnejše in trajno spoznanje vsakemu posamezniku, ki more tako uspešneje prispevati k skupnemu blagru in sodelovati pri napredku celotne družbe. V človeški družbi obstaja torej pravica zvedeti, kar je na poseben način položaja vsakogar primerno bodisi posameznikom ali skupnostim.«

NACELA IN NAGIBI OSTAJO

Ko je Cerkev priznala pravico do obveščanja in odpravila indeks prepovedanih knjig, se s tem ni odrekla tistim načelom in nagibom, ki so prej narekovala izrecno prepoved določenih knjig in spisov. Načela in nagibi so ostali, le praksa se je spremenila.

Ostaja namreč še naprej res, da se človek in zlasti še kristjan mora varovati vsega, kar ga utegne moralno kvariti ali mu izpodkopavati temelje njegove vere, samo da se sedaj Cerkev sklicuje na vest posameznikov in na odgovornost vzgojiteljev ter vseh, ki pišejo in ustvarjajo javno mnenje. Ni več zakonska prepoved, ki danes človeka varuje, temveč naj ga k temu navaja njegova vest in njegov čut odgovornosti.

DIKTATURE SO OHRANILE CENZURO

Tako gleda danes na svobodo obveščanja katoliška Cerkev. Pogumno je stopila v areno življenja, da se svobodno sooča z idejami sodobne družbe, z izsledki in iznajdbami tehnike. Od svetne družbe hoče in zahteva le eno: da svobodno uči evangelij in da se njeni člani lahko svobodno zbirajo in javno izpovedujejo svojo vero.

Toda v delu sveta prav tega ni. Diktature raznih barv, zlasti še marksistične navdihla, se najbolj bojijo ravno svobode javnega mnenja in obveščanja. Zato je v takih državah še vedno v veljavi državna cenzura, ki se uveljavlja ne samo glede na širjenje političnih in filozofskih skih idej, ampak omejuje tudi oznanjevanje evangelija in svobodno izpovedovanje verske pripadnosti.

Večina teh diktatur se same razglašajo za »napredno demokratično in socialistično družbo«. Če je državna cenzura in omejevanje svoboščin državljanov nekaj naprednega, potem so to napredne družbe in je katoliška Cerkev nazadnjaška; če pa je državna cenzura in omejevanje človekovih svoboščin ostanek preteklosti, ostanek srednjega veka, potem so take družbe nazadnjaške in reakcionarne. Cerkev pa je napredna, ker se ne boji svobodne izmenjave idej in mnenj ter z veseljem gleda na napredek znanosti in na tehnične pridobitve človeštva.

To velja tudi za sosednjo Jugoslavijo, ki prek »najbolj odprte meje« ne dovolj, da bi se javno širil in prodajal niti Slovenski primorski biografski leksikon, ki ga v Gorici izdaja Goriška Mohorjeva družba.

K. HUMAR

Smrt furlanskega kardinala

V starosti 84 let je umrl v Firencah kardinal Ermenegildo Fiorit, po rodu iz Fagagne blizu Vidma. Preden je postal pomožni škof v Firencah (leta 1954), je poučeval sv. pismo na lateranski univerzi v Rimu. Za časa II. vatikanskega koncila je bil član komisije za verski nauk, zavzemal se je za zborni škofovski vodstvo Cerkve, za versko svobodo in za uvedbo diakonata.

V Firencah je bil najprej škof in nato nadškof do leta 1977. Leta 1965 je postal kardinal. V času svojega škofovanja je doživel spopad z župnikom Mazzijem v obrobni firenški župniji L'Isolotto, ki je potem ustanovil lastno cerkveno občestvo, ločeno od uradne Cerkve. Ta razkol še vedno traja.

Po smrti Fiorita šteje kardinalski zbor 149 članov, a le 116 bi trenutno lahko volilo novega papeža. Vsi ostali imajo že nad 80 let.

Nestrpnost do vere

Nikaragovska policija je dva dni po obisku domačega kardinala Miguela Obanda Brava 12. novembra v mestu Chinandega, kakšnih 120 km severozahodno od prestolnice Managae, preiskala nekaj hiš in prijel tri ženske in pet mož. Očitno jim je, da so priredili zborovanje v čast kardinalu in s tem prekršili jasno določila izrednega stanja v državi. Kardinal Obanda Bravo je teden za tednom obiskoval prebivalce v posameznih predelih države in povsod so ga navdušeno sprejemali. V Chinandegi ga je pozdravilo okrog 5.000 ljudi. Zanje je tudi maševal.

Po dveh tednih zavzetega dela se je na praznik Brezmadežne ob somaševanju papeža in udeležencev izredne škofovske sinode zaključilo to pomembno zasedanje, ki ga je papež sklical ob 20-letnici zadnjega koncila z namenom, da se pregleda opravljeno delo in se dajo smernice za naprej.

Že v petek 6. decembra so udeleženci sinode odobrili z ogromno večino »Poslanico božjemu ljudstvu«, naslednji dan pa so glasovali o poročilu, ki ga je o delu zasedanja sestavil glavni poročevalec na sinodi belgijski kardinal Dannaels. Dokument ima 18 poglavij in je bil izdelan na podlagi štirih osnov: pripravljala poročila posameznih škofovskih konferenc; razprave prvega tedna na sinodi v dvorani »Pavla VI.«, delo jezikovnih skupin in pripombe, ki so jih sinodalni očetje izdelali ob predložitvi osnutka. Glasovanje o Dannaelsovem poročilu je pokazalo veliko enotnost vseh nastopajočih: 147 se jih je izreklo »za«, štirje proti, dva glasova pa sta bila neveljavna.

PAPEŽEV ZAKLJUČNI GOVOR

Takoj po razglasitvi rezultata glasovanja je vstopil v dvorano sv. oče ter v govoru, ki ga je imel v latinščini in je trajal 33 minut, označil izredno sinodo škofov »za zelo koristno izmenjavo izkušenj«. Dva tedna razpravljani sta bila dovolj za razkritje »veselja, upov, težav in teženj človeka današnjega časa«. Poudaril je, da se je 20 let po zadnjem koncilu pokazala nujna potreba po sklicanju te sinode, zlasti »da bi se odstranile napačne razlage.«

Na začetku govora je papež pozdravil vse, ki so to zasedanje pripravili, na njem sodelovali, prisotne goste. Se posebej je omenil preklic medsebojnega izobčenja, ki sta si ga leta 1054 izrekli rimska in bizantinska Cerkev druga nad drugo ter ponovil trdno voljo, da »se nadaljuje, razširi in poveča skupne napore za obnovu edinosti med kristjani.«

Z veseljem je opozoril na nekatere značilnosti te sinode: vsi udeleženci so mogli svobodno izraziti svojo misel; na najbolj izrazit način se je pokazala vesoljstvenost Cerkve: člani sinode so prišli z različnih celin, govorijo različne jezike, pripadajo različnim kulturam, vsi pa izpovedujejo isto vero; do veljave je v polni meri prišla zbornost škofov. Ti niso bili posvečeni le za eno škofijo, ampak za vso Cerkev.

Obsojeni argentinski generali

Zvezno prizivno sodišče v Buenos Airesu je po skoro osem mesecev trajajočem procesu zoper člane vojaških vlad — začel se je 2. aprila letos — izreklo svojo razsodbo, ki naj bi nekako zaključila obdobje nasilja in kršitev človekovih pravic, kateri so se dogajali v Argentini v obdobju 1976-83. Sodišče je poudarilo, da ne obsoja vojakov zaradi borbe proti levičarskemu terorizmu, ampak ker so se posluževali ugrabitev, umorov, mučenj in drugih kaznivih dejanj, čeprav so imeli na voljo zakonita sredstva. Tudi sodišče ne namerava iskati in kaznovati tistih, ki so poveljali izvrševali. To naj bi sedaj storila vojaška sodišča. Ne gre torej za neko maščevanje, ampak za zadoščenje pravici, ki ga narod zahteva, sedaj pa naj sledi čas sprave med ljudstvom in vojsko, kajti le tako bo država lahko kos težkim nalogam, ki jo še čakajo.

Najhujšo kazen — dosmrtno ječo — je sodišče izreklo generalu kopenske vojske in izvršitelju vojaškega udara Jorgeju Rafaelu Videli in admiralu Emiliju Masseri. General Roberto Viola, prvi Videlov naslednik, je prejel 17 let, letalski general Orlando Agosti 8 in admiral Armando Lambruschini štiri leta in pol. Vsi ti so bili tudi izbrisani iz vojaških vrst. Oproščeni pa so bili člani zadnje vojaške vla-

ke; na tej sinodi je bila zelo poudarjena narava Cerkve, v kolikor je skrivnost in občestvo. Zlasti je prišla do izraza misel: »Cerkev obhaja Kristusove skrivnosti v luči božje besede za rešenje ljudi.«

Posebej je poudaril tri priporočila, ki so se porodila na zasedanju: izdal naj bi se splošen katoliški katekizem, ki naj bi upošteval obnem katekizme krajevnih Cerkv; poglobil naj bi se študij o naravi škofovskih konferenc in čimprej naj bi se razglasil zakonik vzhodnih Cerkv na podlagi njihovega lastnega izročila in določil zadnjega koncila.

Papež je bil zadnje sinode vesel. Prepričan je, da je opravila dobro delo in bila v veliko oporo II. vatikanskega cerkvenega zbora. Ta je bil pričevanje Sv. Duha za naše čase in pričevanje o Kristusu, v katerem je »Oče ljubil svet«; o Kristusu, ki je človeku razodel njegovo lastno poslanstvo. To pričevanje hoče tudi papež vršiti tako, da bo nadaljeval z delom koncila.

Janez Pavel II. tudi to pot ni mogel iti mimo Matere božje kot to vedno stori: omenil je, da se je zadnji cerkveni zbor zaključil na praznik Brezmadežne in zato povabil vse navzoče, da se v nedeljo 8. decembra udeležijo v njeno počestvenje slovenskih večernic v cerkvi Marije Veličke.

»Z velikim veseljem in globoko hvaležnostjo,« je nato dejal papež »sprejemam iz vaših rok "Poslanico božjemu ljudstvu" in "Zaključno poročilo", ki pričata o vašem čutu za občestvenost. Naj Gospod pomaga, da bosta obrodila obilne sadove! Vaša naloga pa je, da v Cerkvi uveljavite veliko moč in pomembnost zadnjega koncila.«

Po tem srečanju je papež povabil vse navzoče h kosilu v gostišču sv. Marte znotraj Vatikana, popoldne pa so sinodalni očetje prisostvovali filmu o delu Misijonark ljubezni, ki jih je ustanovila m. Terezija iz Kalkute v Indiji. Sama redovnica je bila kot gost ves čas navzoča na sinodi.

POSLANICA BOŽJEMU LJUDSTVU

V soboto 7. decembra je bila tudi objavljena poslanica sinodalnih očetov, naslovljena na božje ljudstvo. V njej pravi škofje, da je bil II. vatikanski cerkveni zbor velik božji dar za Cerkev in svet ter bogat studenec, dan od Sv. Duha za danes in jutri. Nudj nam neizčrpan bogastvo Kristusove skrivnosti. Po Cerkvi,

de Galtieri (ki je nasledil v vodstvu države Violo), admiral Anaya in letalski brigadir Lami Dozo. Vendar bodo tudi ti ostali naprej v ječi, ker teče zoper nje drug proces v zvezi z nesrečno vojno za osvojitve Malvinškega otočja, ki se je, kot znano, končala z argentinskimi porazom.

★ Zunanji minister Andreotti je obiskal Prago in Bratislavo na češkoslovaškem. Bil je to prvi obisk kakega italijanskega ministra po 20 letih in so mu tamkajšnja sredstva javnega obveščanja dala precejšen poudarek. Andreottija je predstavila kot »nosilca pomiritve in odjuge med Vzhodom in Zahodom«. V Pragi se je pogovarjal tako z državnim predsednikom Husakom kot vladnim šefom Strougalom in zunanjim ministrom Chnoupekem, v Bratislavi pa s predsednikom slovaške vlade Colotko in s tamkajšnjim županom.

★ Italijanski senat je odobril ob sprejetju nekaterih komunističnih popravkov novi finančni zakon. Za našo slovensko manjšino je najvažnejši tisti del, ki določa prispevek 35 milijard lir za izvedbo zaščitnega zakona, če bo v tem času sprejet. Za ta prispevek sta se zavzela senatorka Grbčeva iz Trsta in senator Battello iz Gorice, oba člana PCI.

ki je njegovo delo, je On ves čas navzoč med ljudmi. Nujno je zato potrebno razumeti globoko resničnost Cerkve in se tako izogniti napačnim sociološkim in političnim razlagam o njeni naravi.

Sinodalni očetje vabijo vse vernike, da se v celoti seznanijo z naukom zadnjega koncila, ga intenzivno študirajo in v sebi poglobljajo. Le tako bodo lahko doumeli neizmerno bogastvo listin, dekretov in izjav ter jih v življenju uveljavili. Gre predvsem za listino »Luč narodov« (Lumen gentium), v kateri je predstavljen Kristus v svoji Cerkvi, listino »Božja beseda« (Dei Verbum), listino o svetem bogoslužju (Sacrum Concilium) ter »Radost in upanje« (Gaudium et spes), ki govori o služenju človeku, zlasti revežem.

Pričujoči poslanici naj bi vsi prisluhnili s pripravljenim in odprtim srcem. Najprej duhovniki, ki jih je hkrati s škofi Gospod poklical k služenju božjemu ljudstvu, nato pa tudi vsakdo, ki je krščen, saj mu je bilo dano poslanstvo oznanjati veselo novice o Jezusu Kristusu. Ta danes bolj kot kdaj prej razsvetljuje bodočnost in smisel človekovega obstoja, saj se povsod, zlasti še med mladimi pojavlja žeja po Bogu.

Vsi doživljamo sedanjo krizo človeštva z njegovimi dramami in izzivi, bodisi družbene, bodisi gospodarske, bodisi politične vrste. Manjka spoštovanje do človekovega življenja, do verskih in državljskih svoboščin, prezirajo se družinske pravice, v veljavi je rasno zapostavljanje, gospodarstvo je v neredu, žgoči so problemi mednarodne varnosti, neustavljiva oboroževalna tekma.

Zadnji koncil nudi ob vsem tem radost in upanje, ki prihajata od Boga in moreta pomagati ljudem, da premagajo sleherno žalost in strah. Po vsakem škofu so sinodalni očetje solidarni z vsakim narodom in vsakim posameznikom. Vsem izrekajo zagotovilo: »Nismo bili ustvarjeni za smrt, temveč za življenje, ne za vojne in razprtije, ampak za bratstvo in mir, ne za sovraštvo in nezaupanje, marveč za ljubezen. To je resnična pot za civilizacijo, edina vredna človeka.«

Škofje že upirajo svoj pogled v leto 1987, ko bo prihodnja redna sinoda razpravljala o laikih v Cerkvi. Ta problem zadeva vse, škofe, duhovnike, redovnice in redovnike, laike vseh vrst. Na ta način bomo vsi deležni življenjske moči koncila in živeli svoj krščanski poklic in poslanstvo.

Na koncu se sinodalni očetje Bogu zahvaljujejo za veliki dar II. vatikanskega koncila, za doživetje te sinode in se usmerjajo pod vodstvom božjega Duha ob Mariji v tretje tisočletje.

ZAHVALNA SLOVESNOST PRI SV. PETRU

Na praznik Brezmadežne, v nedeljo 8. decembra, je sv. oče skupaj s sinodalnimi škofi opravil slovesno mašo. S tem je bila sinoda uradno zaključena.

V pridigi je dejal, da je sedanja sinoda uresničila cilje, ki si jih je zastavila: proslaviti zadnji koncil, ga preveriti in mu dati nadaljnega zagona. »Zelimo,« je dejal, »okrepiti naše dušnopastirske napore, da bodo koncilске smernice splošno znane, prežele našo notranjost in se uveljavile z doslednostjo in ljubeznijo v članih božjega ljudstva. Ob koncu 2. tisočletja želi Cerkev goreče eno samo stvar: da bo taka kot je izšla iz Sv. Duha, da bo Cerkev sedanjega časa, da bo z vsemi močmi vsem služila in pripomogla k življenju, ki bo vedno bolj vredno človeka. Se pa istočasno, danes bolj kot kdaj prej, zaveda, da bo to zmogla le v tesni povezavi s Kristusom.«

Tudi v opoldanskem nagovoru se je papež dotaknil končane sinode. Zahvalil se je vsem, ki so kakorkoli pri njej sodelovali, zlasti z molitvijo. Naj bi se Cerkev neutrudno prizadevala za boljši svet, človeštvo pa zorelo za večne cilje, ki jih ima v Bogu.

—jk

Letošnja Mala Cecilijanka

Lepa tradicija je že, da »Cecilijanka« kmalu nato sledi »Mala Cecilijanka«, ki je že vrsto let zborovska revija naših otrok in mladine. In prav v tem je nedvomno pomembno dejstvo, da se posveča vso skrb pevskega naraščaju, ki bo nekoč nujno zasedel mesta v odraslih zborih. Poleg tega pa še velik pomen, ki ga ima sama pevska in s tem umetniška vzgoja pri otroku in mladem človeku, saj se prav tu navduši za svet pravih vrednot in za plemenitost v vsakdanjem življenju.

V nedeljo 8. decembra, na praznik Brezmadežne, se je odvijala pevska revija mladih v dvorani Katoliškega doma. Skupno je nastopilo osem pevskih zborov s cele Goriške. Uvodno besedo je imela ga. Adela Ferletič-Podveršič, ki je poudarila nekaj misli ob tem pevskem prazniku. Posebej je poudarila pomen, ki ga imajo otroški in mladinski zbori, ki se udeležujejo tako pri cerkvenem kot pri prosvetnem delu. Med drugim je dejala:

Mladi rod živi v drugačnih, deloma bolj-
ših okoliščinah, kot smo mi nekdaj ži-
veli. S tem pa ni rečeno, da je bilo
nekoč vse zgrešeno, danes pa vse dobro
ali obratno. Vedno smo imeli neke po-
manjkljivosti, kot je tako vsako človeško
delo in življenje. Živelimo včasih bolj
skromno, zato pa smo bili bolj priprav-
ljeni na odpovedi. Če smo nekaj začeli,
smo v tem zvesto vztrajali in šli prek
vseh težav, ki niso bile vedno majhne.
Zapeli smo, pa če nas je bilo 30 ali le
nekaj oseb, morda celo sam organist z
dvema pevcema. Zdaj boste pa rekli, da
so danes drugi časi, drugačne razmere.
Gotovo, da smo imeli mi več prostega ča-
sa, toda brez sredstev in glasbene podla-
ge in če smo hoteli nekaj doseči, nas je
stalo veliko truda in odpovedi. Danes pa
imate mlajši organisti možnosti do višje
izobrazbe. Glasbene šole delujejo v vseh
mestih in vaseh naše slovenske zamejske
dežele. Glejte, tudi mi smo bili mladi
in čeprav držijo pregovor: »Mladost je no-
rost«, nam ni bilo in nam ne bo ne meni
ne mojim starejšim kolegom žal časa, ki
smo ga posvetili glasbi in petju bodisi pri
službi božji ali pa z nastopi na prosvet-
nem polju.

NASTOJAJOČI ZBORI

Kot rečeno, je nastopilo osem zborov. Prvi se je predstavil cerkveni mladinski zbor iz Standreže, ki je pod vodstvom Elvire Chiabai odpel M. Debenjaka O Standreže, naša ljuba vas, I. Polanca Pomladno in Troštovo Svetogorski kraljici. Sledil je cerkveni mladinski zbor Rupa-Peč, ki ga vodi Nadja Kovic. Predstavil je Bolčino vose je rumeno, koroško Tam, kjer teče bistra Zila in narodno Veselja dom. Kot tretji je bil na vrsti mladinski zbor Krmin-Plešivo, ki ga vodi Anka Černič; zapel je Kramolčevo Dve narodni, Bachovo Rad imam ter Kupperjevo Radovedneži. Prvi del sporeda je zaključil cerkveni mladinski zbor Podgora, ki ga vodi Elvira Chiabai. Predstavil je J. Trošta Ave Marijo, Z. Hareja Pomladno pesem otrok in narodno Po Koroškem.

V drugem delu so nastopili ostali štiri zbori. Najprej je cerkveni mladinski zbor Jamlje pod vodstvom Mariegrazie Radetič zapel Liparjevo Lastovičko, nato pa narodni Luna sije in Ljubca povej. Sle-

dil je cerkveni mešani zbor Števerjan, ki ga vodi Anka Černič, ki je najprej predstavil J. S. Bacha Dudaš, Gillerja Pesem mlinskega kolesa in Kupperja »Fiki« Kapelski. Iz Gorice je nato zapel mladinski zbor Kekec, ki je pod vodstvom Franke Zgavec predstavil Händlovo Čudež jutra, Liparjevo Uspavanko in Pahorjevo Zlato prtičko. Kot zadnji je bil na vrsti cerkveni mladinski zbor Sovodnje, ki ga vodi Alenka Černič. Na sporedu je imel pesmi: M. Voglerja Jaz sem mala miška, Kuharjevo Naš muc in Bitenčeva Ciciban in poteček. Za zaključek pa so vsi zbori zapeli skupno pesem Veš, o Marija; vodila je Alenka Černič, pri klavirju pa je spremljal Hilarij Lavrenčič.

POMEN TE REVIE

Mladinska pevska revija v Gorici je nedvomno pokazala lep prerez zborovske

Maks Debenjak, prvi na levi, je letošnji odlikovanec na Cecilijanki. Zveza kulturnih organizacij Slovenije mu je podelila Gallusovo značko za njegovo življenjsko delo na področju glasbe. Odlikovanje mu je izročil prof. Mirko Cuderman, ki ga vidimo na sliki, kako z zadoščanjem ploska odlikovanca.

Maks Debenjak je doma iz Kozane v Brdih, kjer se je rodil leta 1909. Osnovno šolo je dokončal v Kozani, potem je opravil kmetijsko šolo, obenem pa tudi študiral glasbo pri organistu Ignacu Kožlinu in pri prof. E. Kometu. Komaj 16-leten je že vodil zbor v Kozani in z njim nastopal na prosvetnih veselicah v Brdih (1926-27). Ko je fašizem slovensko prosvetno delo onemogočil, se je Maks Debenjak posvetil cerkvenemu petju. Med zadnje vojno je bil mobiliziran v »posebne bataljone« v Aquili (Abruci), kjer je takoj organiziral pevski zbor in z njim nastopal s slovenskimi in italijanskimi pesmimi pred italijansko publiko.

Vrnil se je v domačo Brda. Leta 1947 se je preselil v Gorico. Tu je sodeloval s prof. M. Filejem, vodil zbor v Podgori (1947-50), nato pa v Standrežu do pred kratkim. Poleg tega je prepisoval note za goriške zборе, uglašbil spevoigro »Zvesto deklo«, ki so jo predvajali v dvorani na Placuti. Zelo rad igra pri slovenskih mašah v Gorici, posebno pri Sv. Ivanu. Tih in skromen si je odličje gotovo zaslužil.

Na Cecilijanki podeljujejo odličja zborovodjem in zborom, ki so nastopili na tej pevski reviji 25 krat. Letos je to priznanje dobil Herman Srebernič, ki je nastopil s števerjanskim zborom, mešanim ali moškim, 25 krat. Na sliki je Srebernič s števerjanskim mešanim zborom, ko mu v imenu ZSKP izroča častno plaketo dr. Kazimir Humar, bivši predsednik ZSKP in začasni župnik v Števerjanu. Ta se je Hermanu Sreberniču zato zahvalil tudi za dolgoletno vodstvo cerkvenega zbora v Števerjanu, saj je istočasno zelo poštvovalen cerkveni organist. V »Števerjanskem vestniku« med drugim o njem takole pričajo: »Zahvaljujemo se mu tudi za njegovo delo v cerkvi ob orglah, saj je Herman naš organist in mu ni vseeno, kako bo v cerkvi za ta ali oni praznik ali cerkveno slovesnost. Vedno skrbi, da cerkvena pesem popetri naše bogoslužje.« Hermanu Sreberniču tudi naše čestitke in voščila k nadaljnjemu delu.

kulture in pevskega delovanja v svetu naših otrok in mladih. Letošnja izbira manjšega števila zborov tudi ni motila, oz. je prav primerno tudi v časovnem obsegu lahko podala dovolj izrazito sliko naše mladinske zborovske dejavnosti. Tudi krajevna slika nastopajočih je bila peštra in je zajela skoraj celo Goriško, čeprav je kak večji kraj manjkal.

Program je pokazal precejšnjo pestrost mladinskih avtorjev. Prav je, da sta bila vključena tudi velika mojstra Bach in Händel ob tristoletnici njegove rojstva. Pozna pa se, da pevovodje morda manj segajo po domačem gradivu, ki bi ga sicer imeli na voljo. Ali je to prav? Naj še dodamo, da marsikje izbira pesmi ne odgovarja dejanski zmogljivosti zbora, kar potem ne učinkuje pozitivno.

Vsekakor pa je mladinska pevska revija pokazala, da imamo na Goriškem dovolj zadovoljivo pripravljenih skupin, ki bodo s petjem gotovo nadaljevale. Prepričani smo tudi, da bodo sedaj mali oz. mladi pevci kasneje navdušeno poprijeli tudi v odraslih zborih.

ab

OKNO V DANAŠNJI SVET

Ministrski predsednik Craxi je sprejel v palači Chigi ženo sovjetskega oporečnika Saharova Jeleno Bonner, ki jo je osebno povabil. Bonnerjeva se je z jim srečala že leta 1971 v Milanu. »Od tedaj« je po razgovoru s Craxijem jedko dejala časniki, »se je spremenilo le to, da je on postal vladni predsednik, jaz pa zločinka.« Spremljala sta jo sin Aleksij Semjonov in zet Efrim Jankelevič, pogovor pa je trajal pol ure. Saharova žena je še dodala: »Zelega bi, da bi moj mož v SZ užival isti ugled, ki ga ima v Italiji in drugod po svetu.« Bonnerjevo je pred odhodom v ZDA sprejel tudi sv. oče, a se kaj več o tem ni zvedelo.

Ker je Craxi ostro kritiziral milanske sodnike, ker da so bili krivični do časniki-
karjev socialističnega dnevnika »Avanti!«, ki so kritizirali blage sodbe v zvezi z umorom časnika Tobagija, žrtve levičarskih teroristov, so prizadeti sodniki zoper Craxija odločno nastopili, češ da omejuje njihovo avtonomijo in neodvisnost. Predsednik države Cossiga jih je nato »poučil«, da je Craxi za svoje izjave odgovoren parlamentu, ne pa njim, kar

je sodnike Višjega sodnega sveta tako razkačilo, da so najavili svoj odstop, pa ga na osebni Cossigov poziv spet umaknili.

Predsednik italijanske republike Cossiga je sklenil vzpostaviti osebne stike z vsemi sosednjimi državnimi poglavarji. Tako je bil od preteklega petka popoldne do sobote dopoldne njegov gost avstrijski predsednik Kirchschräger, ki je prispeval v Benetke s posebnim vlakom. Drug drugega sta v pogovorih (v celoti so trajali nad pet ur) seznanila s svojimi stališči in gledanji. Na vrsto je prišla tudi Južna Tirolska, kjer italijanska vlada še vedno ni izpolnila svojih obveznosti, ki jih je svoj čas sprejela v zvezi s tamkajšnjo nemško manjšino.

Sovjetska vlada je potem, ko se je domnevni vohun Jurčenko vrnil iz ZDA v Moskvo, poslala italijanski vladi oster protest, da je bil imenovan ugrabljen v Rimu od ameriških tajnih služb, za kar so odgovorne tudi italijanske oblasti. Sedaj je italijansko zunanje ministrstvo odločno odgovorilo na te obtožbe z ugotovitvijo, da se v Italiji tuji lahko svobodno gibljejo in se ne izvaja nad njimi posebnega nadzorstva. Tudi niso sovjetske oblasti za Jurčenka zahtevale od njih nobenega varstva, so pa še naprej pripravljene zagotavljati članom sovjetskega veleposlaništva vso možno varnost.

Ob Dnevu jugoslovanske republike (29. novembra) je veleposlanik Svetozar Starčević v nekem hotelu v zvezni avstralski prestolnici Camberrri pripravil sprejem. Ko se je vračal v avtomobilu na jugoslovansko veleposlaništvo, se je srečal s skupino hrvaških nacionalistov, ki so avto ustavili, sneli z vozila zastavo z rdečo zvezdo in jo potepali, veleposlanika pa žalili z raznimi posvskami. Seveda je Beograd na to žalitev ostro protestiral in izrazil začudenje, da avstralska vlada take demonstracije sploh dopušča.

Po 15 urah neprekinjenega zasedanja so se voditelji Evropske gospodarske skupnosti (EGS), ki so se v začetku preteklega tedna sestali v Luksemburgu, dogovorili, da bo 12 članice te skupnosti do 31. decembra 1992 odstranilo vse ovire, ki preprečujejo notranje kroženje blaga, storitev, kapitala in delavcev. Sklep je seveda zgolj načelen in političen, kar pomeni, da se bo najtežje delo vlad, ki morajo vskladiti predloge in premostiti globoke razlike med stališči, šele začelo. Odločitve predsednikov držav in vlad, ki so zastopane v EGS, bodo morali sedaj potrditi še posamezni parlamenti teh držav.

IZŠLE SO KNJIGE GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE (4 knjige in dodatna »Od Tomaja do Trsta«)

Na grškem delu otoške države Ciper v Vzhodnem Sredozemlju so bile v nedeljo 8. decembra parlamentarne volitve. Do sedaj so bili komunisti z 32,7% najmočnejša stranka, to pot pa so nazadovani kar za 5,6% in padli na tretje mesto. Na drugo mesto se je povzpela Demokratska stranka, ki jo vodi predsednik ciprske republike Kipriani in porasla od 19,1% na 27,3% glasov. Najmočnejša stranka je postala desničarska Demokratična zveza (od 31,9 na 34%), socialistična stranka Edek pa je napredovala od 8,16 na 11,27%.

Predsednik zahodnonemške socialdemokratske stranke in nekdanji kancler ZR Nemčije Willy Brandt je ob 15-letnici podpisa sporazuma o normalizaciji odnosov s Poljsko obiskal Varšavo, kjer je imel pogovore s poljskim predsednikom Jaruzelskim (ki ga je tudi povabil na obisk), sestal pa se je tudi s kardinalom Glompom. Odklonil pa je srečanje z voditeljem razpuščenega svobodnega sindikata »Solidarnost« Walensom, čeprav ga je ta izrecno povabil, naj pride v Gdansk, kjer Walensa živi.

Poglavar poljske republike Jaruzelski je potem, ko je obiskal Libijo in Alžirijo in preden je šel v Tunizijo, nepričakovano prišel v Pariz, kjer ga je sprejel predsednik francoske države Mitterand in se z njim pogovarjal dobro uro. Obisk pa francoski javnosti ni bil všeč. Več stotin demonstrantov je »tega poljskega Pinocheta«, kot ga je označil filmski igralec Yves Montand pričakalo pred predsedniško palačo. Varnostni organi so ga zato uveli v stavbo skozi stranska vrata. Ko si je hotel Jaruzelski ogledati Pariz z rečno vožnjo po Seni, je družba »Bateaux-mouches« dala izjavo, da noče prevažati sovjetsko-poljskega generala Pinochetskyja.

Pronuncij Colasuonno v Sloveniji

Štiri dni (od 22. do 25. novembra) se je apostolski pronuncij v Beogradu nadškof Francesco Colasuonno mudril v Sloveniji, kjer je bil ves čas gost ljubljanskega nadškofa Suštarja, s katerim je bil sošolec, ko sta študirala na papeški univerzi Gregoriana v Rimu.

Poleg dolžnostnih uradnih obiskov pri predstavnikih slovenskih republiških oblasti je pronuncij obiskal knjižni sejem v Cankarjevem domu, samostan v Stični, Brezje, karmeličanke v Mengšu, pri katerih je tudi maševal, usmiljenke in šolske sestre, eden glavnih obiskov pa je bilo srečanje in pogovor s profesorji teološke fakultete v Ljubljani ter obisk semenišča, kjer je večerjal z bogoslovci. Ti so mu podarili lepo izdelan rožni venec. Nadalje je nadškof Colasuonno pozdravil upokojene in bolehe duhovnike v novem Duhovniškem domu ter si ogledal novo cerkev v Dravljah ter cerkev sv. Jakoba v Ljubljani, ki te dni praznuje visoko obletnico. Na praznik Kristusa Kralja 24. novembra pa je v ljubljanski stolnici vodil somaševanje in tudi pridigal v kar dobri slovenščini. Vse, ki so se s pronuncijem srečali, je osvojil s svojo vedrino, sproščeno in toplo pozornostjo.

Posvetitev diakonov

V nedeljo 22. decembra ob 10. uri bosta v župnijski cerkvi sv. Jožefa delavca v Idriji posvečena v diakona bogoslovca Silvo Čibej iz Idrije in Primož Krečič iz Vrhpolja.

Diakonsko posvečenje bodočih novomašnikov bo tudi v ljubljanski stolnici v nedeljo 22. decembra ob 15.30.

Pomoč graške škofije med zadnjo vojno

V Brestani je bilo v nedeljo 3. novembra zahvalno bogoslužje izgnancev iz Posavja, o čemer smo že poročali. Nismo pa omenili, da se je ob koncu mariborski škof Kramberger zahvalil tudi graški škofiji, ki je poslala med slovenske vernike mariborske škofije okoli sto dušnih pastirjev. Vsi so se večinoma dobro naučili slovensko, da so lahko spovedovali in delili druge zakramente. Za to pastoralno pomoč smo doslej malo ali nič vedeli.

V Bolgariji so 4. decembra začeli popis prebivalstva in stanovanj, ki bo trajal do 12. tega meseca. To je peti popis v socialistični Bolgariji in bi ne bil nič posebnega, če ne bi na popisovalnih polah manjkala točka o narodni pripadnosti. Za sedanjim komunističnim režim so namreč vsi prebivalci Bolgari, čeprav je znano, da živi v mejah države en milijon Turkov in 200.000 Makedoncev, ki pa ne smejo imeti nobenih svojih šol, časopisov ali organizacij. Pravi fašizem, to pot v rdeči obleki.

Ura obračuna za poslanca Fortuno

V starosti 61 let je umrl v Rimu za rakom socialistični poslanec Loris Fortuna, ki se je »proslavil« zlasti s tem, da je bil pobudnik razporoke in splava, sedaj pa se je zavzemal še za evtanzijo, tj. prekinitve življenja zaradi starosti ali trpljenja ob dovoljenju sorodnikov ali samih prizadetih. Vse to je imenoval boj za človekove pravice. Istočasno kot v socialistično je bil vpisan tudi v radikalno

stranko, do vdora sovjetske vojske na Madžarsko leta 1956 pa komunist. Resnici na ljubo je treba povedati, da se je zavzemal kot bорец za človekove pravice tudi za globalno zaščito slovenske manjšine v Italiji in celo predložil socialistični zakonski osnutek v rimskem parlamentu. Kot piše katoliški dnevnik »L'Avvenire«, je umrl v sanatoriju »Villa del Rosario«, ki ga upravljajo sestre palotinke (imenovane po sv. Vincenciju Pallottiju, ki jih je ustanovil). Pred smrtjo je ob polni zavesti molil s sestrami in poljubil križ. Res, kdo naj doume globine človekove duše, ko stoji pred zaveso smrti!

Novi predsednik Gvatemale je demokristjan

Po 35 letih vojaških režimov bo imela srednjeameriška država Gvatemala spet predsednika civilista, ki je izšel iz demokratičnih volitev. Je to 43-letni Vinicio Cerezo (izg. Sereso) iz vrst Krščanske demokracije, ki je preteklo nedeljo prepričljivo premagal kandidata desničarskih strank Jorgeja Campia Nicolle. Cerezo je prejel kar 68,5% glasov, njegov nasprotnik pa komaj 31,5.

Novi predsednik, oče štirih otrok, je po poklicu odvetnik, doktor prava, a svojega poklica že dalj časa ne vrši, ker se je popolnoma posvetil politiki. Trdno je odločen izvesti socialne reforme, ki jih država tako zelo potrebuje. Pri tem pa bo moral premagati odpor bogatih slojev, zlasti veleposelstnikov in vojaških krogov. Državne blagajne so skoraj prazne, gverila močna, družbene razlike zelo velike. Najbolj so zastopavljeni Indijanci, ki sestavljajo večino prebivalstva. Cerezo bo prevzel vodstvo države prihodnje leto 14. januarja iz rok sedanjega predsednika generala Mejia Victores, ki ima glavno zaslugo, da je prišlo do tega demokratičnega preobrata.

Atentat na škofijsko stavbo

V mestu Avellaneda, v bližini argentinske prestolnice, so heznanci izvedli atentat na stavbo, kjer živi škof Antonio Quarracino, ki je predsednik CELAM-a, konference škofov Latinske Amerike. Poslopje je eksplozija močno poškodovala, človeških žrtev pa ni bilo. Sam škof je bil tedaj odsoten, ker se je udeležil zasedanja omenjene konference v Medellinu v Kolumbiji.

Enomesečni tečaj za duhovnike v Rimu

Kot znano slavi letos papeški zavod Slovenik v Rimu 25-letnico svojega obstoja. Ob tej priložnosti je vodstvo zavoda z ravnateljem in prelatom dr. M. Jezernikom sklenilo, da duhovnikom slovenskih škofij nudi štiritredensko bivanje v Sloveniku. Bivanje v Rimu bo povezano s študijskim teološko-pastoralnim tečajem, spoznavanjem Rima kot središčem katoliške Cerkve, osrednjih cerkvenih ustanov in tamkajšnjega verskega življenja kakor tudi z odhodom in pogovorom v prijateljskem krogu.

Prvi tak tečaj bo od 7. januarja prihodnjega leta do 1. februarja. Slovenik za tečaj lahko sprejme iz vse Slovenije 15 duhovnikov, po 6 iz ljubljanske in mariborske in 3 iz koprške škofije. Upamo, da se bo lahko tudi kak slovenski duhovnik s Koroške in iz Italije poslužil te ugodnosti.

Novi dosežki pri Sv. Barbari-Koroščih

Nedelja 1. decembra. Praznovanje godu mlade svetnice, mučenke Barbare. V vinogradih na severni strani predzgodovinskega gradišča so trte osamele, oropane so svojih bogatih grozdov. Listje odpada. Nad gričem pri Koroščih se leno vleče megla. Nad Miljskim zalivom je nebo sivo in obala samotna.

Domačini obeh narodnosti in prijatelji se zbiramo pri cerkvi sv. Barbare, da skupno doživimo nedeljski popoldan v svatovsko okrašenem svetišču, ki se postopoma obnavlja. Skoraj bo zadonelo petje za svečano liturgijo, pri kateri bo somaševalo šest duhovnikov.

Dekan g. Franc Vončina, ki vodi somaševanje, nam pripoveduje o svetnici, čigar življenje je razpeto med legendo in sporočilom. Zvemo, da je živel v Mali Aziji kot hčerka poganskega kralja Dioskura, ki jo je zaradi njene lepote dal zapreti v stolp z dvema oknomi. A milost vere je vseeno prišla do nje in sama je očetu priznala, da si je dala odpri tretje okno, da bi skozi vsa tri okna prihajala k njej svetloba ljubezni troednega Boga. Ker je odklonila poroko s poganskim kraljevičem, so jo mučili in zaradi njene vztrajnosti ji je razjarjeni oče sam odsekala glavo.

To pogumno svetnico so si za svojo zavetnico izbrali gasilci, topničarji in zlasti rudarji, ki se srečujejo z vsakodnevno smrtno nevarnostjo.

Govornik zbudi v nas željo, da bi tudi mi znali, kot nas uči sv. Barbara, pogumno priznati svojo vero, ne samo v cerkvi, ampak tudi v vsakodnevnih srečanjih. Ona naj nam bo tudi ljubezniva priprošljica ob smrtni uri, na katero ne smemo nikoli pozabiti.

V cerkvi je toplo. Postavljeno je ogrevanje, a še bolj toplo nam je ob doživetem prepevanju in ob številni udeležbi.

V italijanščini nagovori zbrane miljski župnik Giorgio Apollonio, prizna vso prizadevnost p. Bogomira Srebota in občuduje njegovo franciškansko podjetnost, saj je znal pristopiti k obnovi cerkvice brez prispevkov države, dežele in občine. Pohvalil je tudi njegovo gorečnost za duhovno obnovo njemu zaupanih vernikov. Zahvali se pevskeemu zboru, v katerem danes kot gost poje prof. Giannini. Zbor

vodi ga. Vodopivec. Tudi ne pozabi pastoralne sodelavke Avguštine, ki skrbi za lepoto svetišča in bogoslužja.

Dekan blagoslovi novi prizidek, ki bo služil kot zakristija in tudi za duhovne pogovore in srečanja.

Iz zapiskov zvemo, da je bila prvotna kapelica že v 16. stoletju. Po različnih prizidavah je dobila današnje lice.

Za ta praznik se je v cerkvico vrnila velika slika, ki je bila dolga leta shranjena v župnijski cerkvi v Miljah. Sedaj so jo restavrirali in visi v novem prizidku. Na podobi je naslikana na tronu Marija z Jezuškom, sv. Barbara ob stolpu in sv. Simon, apostol in mučenec. Delo ni izdelek velikega umetnika, osebe so precej okorne in poljudne. Barve pa so tople in lepe. Podpisal se je domačin Luka Korošec leta 1647. Umetnostni zgozdinar Giuseppe Cuscito piše, da je razvidno, da je bila slika prevelika za prvotni oltar in zato so jo odstranili. Pozneje je oltar dobil triptih, ki prav tako predstavlja svete osebe. Podpisal je domačin G. Tiepolo, ki je sliko prenovil leta 1836.

Mrak že lega na miljske hribe, mi pa se zbiramo pred cerkvico, iz katere se vedno doni petje in za slovo vedno močna »Marija skozi življenje«. P. Bogomir je otroško vesel, da je njegovo prizadevanje bilo deležno božjega blagoslova in nas povabi, da se z gostoljubnimi domačini skupno poveselimo ob bratskem srečanju.

Evelina Pahor

Proslava 15-letnice ustanovitve Tržaškega okteta bo v torek, 17. decembra ob 20.30 v Kulturnem domu v Trstu in bo potekala pod pokroviteljstvom Glasbene matice, oktetevo zaledne ustanove. Vstop prost.

V župnijski cerkvi v SV. KRIZU pri Trstu bo na praznik sv. Stefana v **četrtak 26. decembra ob 16. uri**

BOŽIČNI ORGELSKI KONCERT

Izvajal ga bo prof. Hubert Bergant z glasbene akademije v Ljubljani.

Oljnata slika, predno je bila restavrirana. Sedaj jo je župnija Milje vrnila cerkvi sv. Barbare v Miljskih hribov. Visi v novozgrajenem prizidku.

REMO DEVETAK

Pogled v našo polpreteklo zgodovino na Goriškem

VII.

Pete povojne občinske volitve so se vršile 7. junija 1970. V Steverjanu se je ponovno uveljavila lista z lipovo vejico. Prejela je 278, OE pa 170 glasov. Stanislav Klanjšček je ostal župan, podžupan je postal Armando Skok, odborniki pa Ciril Terpin, Helena Knez in Simon Komjanc. Manjšina je poslala v svet Venceslava Štekarja, Cirila Klanjščka in Bruna Štekarja.

V Sovodnjah je OE dobila 587 glasov in z njo župana, ki je bil še naprej Jožef Češut, prav tako podžupan Janko Cotič. Odborniki so postali Franc Petljan, Danilo Ožbot in Marcelino Devetak. V opoziciji je ostala lista KDZ-SDZ, za katero je glasovalo 347 občanov in so jo v svetu zastopali Remo Devetak, Edvin Kovic in Mirko Hmeljak.

Tudi v Doberdolu je ostalo vse po starem. Večino si je osvojila lista OE s 435 glasovi, lipova vejica pa jih je dobila 309. Andrej Jarz je bil znova izvoljen za župana, za podžupana Karlo Černič, odborniki pa so bili Stanislav Ferletič, Ernest Soban in Julko Gergolet. KDZ-SDZ so predstavljali Mario Soban, Alojz Fran-

dolič in Evgen Ferfolja. Ta je zamenjal izvoljeno svetovalko Marijo Ferletič, ki je vložila tožbo zoper občinsko upravo.

VIII.

Seste občinske volitve so bile 15. junija 1975. Posebnost teh volitev je bila, da se je lista KDZ-SDZ preimenovala v SSK, kar je ostalo v veljavi za nadaljnje volivne nastope.

V Steverjanu je ta lista prejela 263 glasov (Slavko Klanjšček župan, Ciril Terpin podžupan, odborniki Alojz Mužič, Armando Skok in Simon Komjanc), opozicijska lista OE pa 200 glasov s svetovalci Ivan Humar, Rudolf Korsič in Franc Komic.

V Sovodnjah je OE zmagala s 552 glasovi. Ob Jožefu Češutu za župana je bil prvič za podžupana izvoljen kot komunist Venceslav Devetak, odborniki pa so postali Janko Cotič, Salomon Tomsič in Emil Vizintin. SSK je prejela 314 glasov s predstavniki Remom Devetekom, Jožefom Maražem in Branislavom Černičem. Naj še dodamo, da je v tej mandatni dobi prišlo na sovodenjski občini do krize, ki je trajala od 17. nov. 1978 do 3. januarja 1979. Glavni nosilec dogodka je bil župan Jožef Češut, katerega so svetovalci PCI v goriškem občinskem svetu grobo napadli, češ da je ob zasedbi tovarne s strani delavcev na svojem de-

tržaške novice

Posebno poročilo sen. Falcuccijsve

V torek 3. decembra opoldne je prof. Samo Pahor, predstavnik učnega, vodstvenega in nadzornega osebja šol s slovenskim učnim jezikom v vsedržavnem svetu za javno šolstvo v Rimu izročil tajnici prosvetnega ministra sen. Falcuccijsve, zadržane v parlamentu, podrobno dokumentirano poročilo o posledicah začasnih preselitve državnega otroškega vrta z italijanskim učnim jezikom od Banov (Trst). Skupaj s poročilom je izročil prošnjo, naj bi ministrica dala preveriti točnost zbranih podatkov, jim dodala manjkajoče podatke in prispevala k pomiritvi duhov za uradno objavo poročila o razmerah, dogodkih in pristožnostih, ki naj omogoči vsakomur, da si ustvari neizkrivljeno podobo celotne zadeve.

»Mladi mladim« v Dolini

Z lepim uspehom so mladi zaključili svoje tretje srečanje, ki ga je organiziral župnik Zarko Škerlj iz Mačkolj ob sodelovanju sobratov, župnijskega sveta in šolskih sester. V skladu z letošnjim Letom mladih je več kot stoglava mladež napolnila preteklo nedeljo dolinske cerkev sv. Urha in dokazala, da se zna za svoj praznik dobro in temeljito pripraviti.

Praznik Brezmadežne je kaj primeren, da mladina, po meri svoje duhovne zrelosti, priča o svoji veri tudi pred domačim občestvom. Od osnovnošolcev prek srednje in višješolcev so vsi prispevali vsak svoje izvirno besedilo za uvod v mašo in darovanje, z razlago kot pripravo na berila in evangelij ter iz vsake župnije po dva mlada s prošnjami.

Dolinski župnik g. Bogatec je za uvod pred mašo opozoril mlade, da »so nosilci novega upanja«. Zelo stvarno se je za njim oglašila srednješolka: »Zakaj hodiš k maši, kaj imaš od tega?« In sama je odgovorila: »Prišli smo in še bomo prišli, ker vemo, da samo pri Bogu in Mariji najdemo tisto, česar nam vse materialne dobrine in razvedrila na bodo nikoli dali.« Mladostno sveže je prispevala svojo misel druga študentka pri darovanju: »Skrivnostni vrelec naše duše mora izvirati in odzbovati proti morju. Gospod, poleg vsakodnevnih darov ti prinašamo naš največji dar: same sebe.« Ob stisku roke, v znak sprave in ljubezni, je mlada učiteljica pripomnila: »V našem svetu nasilja in krutosti smo mi, mladi kristjani, bolj kot kdajkoli, prvi poklicani, da širimo v svojem okolju spravo in mir, ki prihaja od Boga.« Iz vseh teh misli mladih srce se mi je utrnilo: med mladino našega Brega poganja duhovno brstje, skrito, a vztrajno; ob svojem času bo obrodilo svoj sad.

Za prinašanje darov so poskrbele dobre mamice z vsemogočimi dobrotami, da so tudi te bile deležne mašnega blagoslova. Razen ljudskega petja so strnjeno in ubrano prepevali mladinski zbori, katere sta s pestrim sporedom pripravili s. Karmen in Ljuba Smotlak.

VIII.

Na sedmih volitvah 8. junija 1980 je SSK v Steverjanu dosegla prodoren uspeh, kar 315 glasov, OE pa se je morala zadovoljiti z 218. Še naprej je ostal za župana Slavko Klanjšček, enako za podžupana Ciril Terpin, prav isti so bili tudi odborniki iz leta 1975. Opozicijo so pa to pot zastopali Florijan Planinšek, Jožef Vogrič in Ivan Miklus.

V Sovodnjah je pa prišlo do zamenjave na županskem sedežu. OE, ki je prejela 603 glasove, je za župana izbrala Vida Primožiča, ob njem za podžupana Vlada Klemšeta, odborniki pa so postali Jožef Prinčič, Dominik Juren in Marjan Devetak. Lista SSK je obdržala svoje glasove (310), v svet pa poslala Rema Devetaka, Branislava Černiča in Oskarja Pavletiča. Tudi v Doberdolu je OE zamenjala župana. Jarza je nasledil dr. Mario Lavren-

Zaključna pesem je bila Marija skozi življenje. Pri orglah je bil Igor Corva, na elektronske pa je igral študent Stefan.

Za slovo se je g. Zarko Škerlj vsem zahvalil za udeležbo in med drugim dejal: »Hvala vam, da ste se v tolikem številu zbrali z vseh župnij našega Brega, da smo to uro podarili Mariji, da bi skupaj z njo kot Jezusovi bratje in prijatelji obnovili vero, upanje in ljubezen do Boga, našega Očeta. Marija naj nas ohrani večno mlade, njej, njenemu Sinu in našemu narodu zveste do konca« Marijinemu varstvu je priporočil tudi vso mladino sveta.

Sledil je še zanimiv film »La Bibbia di Pierino«. V slogu današnjih risank smo videli stvarjenje sveta na nekoliko šaljiv način, vendar domiselno.

Vse dobrate, obogatene z mašnim blagoslovom, so bile nato na voljo mladim in manj mladim v Mladinskem domu.

Da je vse poteklo v najlepšem redu, gre pohvala in zahvala šolskim sestram in duhovnikom. Človek je dobil vtis, da Mati božja in euharistični Jezus še veliko pomenita za naš narod. Bil je pravo snidenje bratov in sestra. Cerkev je bila primerno ogreta in ozaljšana.

IZŠLA JE »MLADIKA« ŠT. 9

Jubilej Kmetijske zadruge

V soboto 7. decembra je ta ustanova obhajala v Dolini 40-letnico svojega obstoja. Ob tej priložnosti je začela obratovati nova oljarna, ki bo velikega pomena za naše kmetovalce. Skoda, da je letino oljk precej prizadel dolgotrajni mrz. Upamo, da bo prihodnje leto boljše, zlasti se, ker so nastali novi nasadi oljk, ki dobro obetajo. Pohvaliti je treba podjetnost in žilavost naših ljudi. Z majhnimi sredstvi znajo ustvariti prave ekonomske čudeže.

Sobotni slovesnosti so prisostvovali predstavniki civilnih in vojaških oblasti in veliko naših slovenskih ljudi. Motilo je naštevane vseh državnih uradov, ki so pomagali, kakor je njihova dolžnost, pri ureditvi tega novega objekta. Zgledalo je, da so naši ljudje malo prispevali zanj. Veliko je bilo govora o novi oljarni, tako da je 40-letnica šla mimo skoraj neopazno. Veliko več se je govorilo v italijanščini kakor v slovenščini.

Zeleti bi, da bi drugič bolj poudarili prisotnost Slovencev na tem koncu tržaškega ozemlja. Slovenci bomo tu živeči, dokler bomo sami to hoteli. Narodna zavest je za nas bistvene važnosti tudi pred državnimi oblastmi. - Udeleženec

»Če bi danes razpisali referendum med resničnimi znanstveniki, ali so verni ali ne, sem prepričan, da bi se velika večina izreкла, da so verni.« (Jerome Lejeune, zdravnik, genetist svetovnega slovesa).

IX.

Na letošnjih občinskih volitvah 13. maja 1985 pa je prišlo do povsem nepričakovane preobrate v Steverjanu. Ne da so napredovali pristaši OE, temveč razbila se je enotnost v vrstah SSK. V vodilnih kadrkih je prišlo do medsebojne rivalitete, ki je zainteresirani niso znali (ali hoteli) odstraniti in tako se je zgodilo, da so prejel levičarji dar, ki si ga niso zaslužili s svojo dejavnostjo, ampak jim je prišel kot jabolko, ki pade z drevesa. In še ena posebnost je označevala te volitve: prvič so se v vseh treh občinah pojavile liste neofašistov (MSI).

V Steverjanu je tokrat OE prejela 296 glasov (vsaj kakih 35 jih je bilo od tistih, ki so doslej zvesto glasovali za SSK), SSK pa 233. Tako predstavljajo sedaj ožji odbor Ivan Humar kot župan, Ivan Miklus je podžupan, odborniki pa so Rudolf Korsič, Silvan Cibini in Franc Maraž. Listo SSK zastopajo Hadrijan Corsi, Ivan Vogrič in Darko Miklus.

V Sovodnjah je lista SSK od zadnjih volitev porasla točno za sto glasov in

Z GORIŠKEGA

Steverjan

Vzgojna predavanja za starše. Na naši šoli že drugo leto potekajo v novembru vzgojna predavanja za starše. Imamo jih enkrat tedensko. Lani in letos smo povabili šolskega zdravnika iz Nove Gorice dr. Vilija Ščuko, ki nam je lani govoril o čustvenih in o vedenjskih motnjah šolarja, letos pa o pubertetnem razvoju, spolni vzgoji in mamilih.

Predavanja so bila zelo obiskana. Starši so se zavzeto zanimali za probleme, o katerih je govoril zdravnik, kar je bilo razvidno iz posegov pri debati. Po dvoletnem ciklusu je mednarodni šolski svet mnenja, da bi se ta oblika vzgoje naših staršev nadaljevala. Predavanja so bila na šoli. V debati se je sprožilo tudi vprašanje: »Zakaj bi podobnih predavanj ne bilo tudi za mladino?« Mnenja smo, da je za to poklican župnijski pastoralni svet, ki ima med drugim tudi nalogo pomagati mladim pri njihovi moralni in verski vzgoji. Tudi o tem se razmišlja.

Doberdob

Obiskal nas je sv. Miklavž. Miklavžev večer v župnijski dvorani v Doberdobu je v resnici že stara tradicija, nekaj, česar mladi in manj mladi kar ne moremo pogrešati. Kar pa so nam tam letos pripravili, je preseležo vsa pričakovanja.

Igrico je tudi tokrat napisala in režirala Franca Ferletič. Dala ji je naslov »Čarobni trenutek«, ker je zelo lepo in domiselno prikazala, kako je znal čarodej uresničiti sanje in želje različnih skupin otrok.

Ob primerni glasbi so se med dogajanjem zvrstili baleti vil in malih cirkuških plesalk, kar je s svetlobno igro dajalo predstavi še poseben čar. Pod vodstvom Nataše Sirk so deklice prav pristrčno zadržale.

Poseben vložek pa je bil nastop skupine dečkov iz 4. in 5. razreda pod vodstvom Jordana Ferletiča. Zaigrali so kot klovnovi tako spretno in šaljivo, da smehu in burnemu ploskanju v dvorani kar ni hotelo biti konca.

Ko so nazadnje nastopili še trije zamenjani in žalostni otroci, pa spretni čarodej žal ni mogel priklicati na njih lička tudi le kratkega smeha in veselja. Tedaj se je prikazal stari prijatelj otrok, sv. Miklavž. Vsem otrokom so zažarele očke in pozabili so na skrbi in tegobe. Poklical je na oder mnoge otroke pa tudi nekaj odraslih in jim razdelil bogate darove. Posebej je pohvalil Frančo in Natašo ter vse, ki so mu z igrico pripravili tako pristrčen sprejem.

Na koncu so se na odru prikazali vsi igralci in sodelavci (skupaj okrog 40 mladih); občinstvo jih je nagradilo z navdušenim aplavzom in hvaležnimi medklci.

Naj se zdaj zahvalimo še mi, ki smo bili v nabitosti polni dvorani le kot gledalci in nas je ta večer močno razveseljal ter nas spet, vsaj za kratek čas, popeljal v čarobni svet našega brezskrbnega otroštva. Najlepša hvala vsem marljivim igralcem, otrokom in mladincem, prizadevnim in neutrudnim prirediteljem ter končno seveda tudi dobremu starem prijatelju sv. Miklavžu!

jih prejela 410, OE pa 567. Vid Primožič je ostal župan, Vlado Klemšev prav tako podžupan, odborniki so Emil Tomsič, Marjan Devetak in Darin Devetak, svetovalci SSK pa Jožef Maraž, dr. Marija Češut in Branislav Černič.

V Doberdolu je po pričakovanjih spet zmagala OE z 528 glasovi, SSK pa jih je prejela 273. Tako je še naprej župan dr. Mario Lavrenčič, Dario Legiša je podžupan, Karlo Černič, Lilišana Semolič in Janko Gergolet pa so odborniki. Kot svetovalci SSK nastopajo dr. Maks Gergolet, Romano Jarz in Mario Soban.

Kar se tiče liste MSI, je prejela v Steverjanu 13 glasov, v Sovodnjah 32 in v Doberdobu 23.

Kaj naj rečemo ob zaključku tega prikaza? Najprej to, da je prišlo do neke ustaljenosti v politični opredeljenosti (zadnje volitve v Steverjanu so le izjema); da so občine do sedaj trdno v slovenskih rokah; da pa moramo paziti, da ne bi dopustili v naše narodno tkivo vdora strank, ki niso slovenske in ki iščejo svoje koristi, nekatere pa so celo protislovensko usmerjene (glej primer MSI!). Vsekakor bomo morali slovenski volivci prej ali slej misliti na skupno nastopanje pod lastno zastavo. Če to zmorejo Južni Tirolci, zakaj bi tega ne zmogli tudi mi?

KONEC

goriške novice

Goriška škofija med vojno, odporništvom in demokratično obnovo

Inštitut za družbeno in versko zgodovino v Gorici pripravlja skupaj z nekaterimi drugimi ustanovami študijsko srečanje z gornjim naslovom. Srečanje bo v četrtek 19. decembra v Avditoriju L. Fogar (bogoslovno semenišče). Začetek ob 16. uri. Srečanje se bo nadaljevalo v petek ob 9. uri ter se zaključilo popoldne ob 15.30.

Referati in poročila bodo zajemali stanje tako na italijanski in furlanski strani kot na slovenski. Iz seznama nastopajočih je razvidno, da bodo prevladovali italijanski zgodovinarji, vendar je pričakovati, da se bodo tudi oni objektivno dotaknili slovenske stvarnosti v tem vznemirljivem obdobju naše ožje zgodovine od leta 1940 do 1947.

Miklavževanje v Katol. domu

Na predvečer svojega praznika je sv. Miklavž obiskal otroke tudi v tem domu. Učiteljica Mariza Perat je pripravila za otroke originalno igrice, ki je uvedla prihod nebeškega svetnika. Ko je ta prišel v spremstvu angelčkov, so se ga otroci razveselili, saj so že prej v igrici napovedali, da ima rad otroke, tiste pridne in usmiljene, pa tudi one, ki se poboljšajo. Res, otroci niso ostali brez darov, ker je vsakega sv. Miklavž obdaril.

Nastopila sta tudi Skratulin in Kosmatin v družbi drugih hudičkov, ki so pa bili preveč vsiljivi do malih otrok. Vsi otroci so zelo dobro odigrali svoje vloge. Radi bi jih še videli na odru ob kakih drugih priložnostih.

Goriška Mohorjeva družba vabi na

PREDSTAVITEV LETOŠNJE KNJIZNE ZBIRKE

ki bo v **sredo 18. decembra ob 18. uri** v Katoliški knjigarni v Gorici, Travniki 25. Predstavljena bo tudi dodatna knjiga »Od Tomaja do Trsta«.

Glasbeni seminar

5., 6. in 7. decembra se je v goriškem Avditoriju vršil seminar o elektronski in računalniški glasbi, ki ga je organizirala pokrajina Gorica ob sodelovanju z beneško Bienalo. Pobudnik manifestacije je bil odbornik SSK za šolstvo dr. M. Špacapan, ki je hotel na ta način proslaviti evropsko Leto glasbe. V Gorici se namreč vrstijo številne glasbene prireditve, vendar do danes ni nobena segla na področje moderne produkcije, ki jo označujejo zlasti tehnološki pripomočki elektronske in računalniške narave. Seminar je torej predstavljal novost in je kot tak bil precej tvegan, saj vemo, da goriško občinstvo ne ljubi take vrste glasbe.

Glasbeni sektor beneške Bienale in pa Center za komputersko sonografijo padovanske univerze sta se z vso vneto vrgla v organizacijo teh dnevov, pa tudi časnikarski oddelek prestižnega beneškega inštituta je imel odločilno vlogo. Seminar je namreč goriška pokrajina predstavila najprej v Benetkah na tiskovni konferenci, ki je imela dokajšen odmev tudi v vsedravnih glasilih (La Repubblica, La

Stampa itd.).

Udeleženci tečaja so bili v glavnem mladi študentje informatike in glasbenih sol, pa tudi posamezniki iz drugih krajev Italije. V dopoldanskim urah so bila na sporedu predavanja o glasbeni akustiki in o rabi komputerja kot glasbenega sredstva, popoldne pa so poslušalci sledili avdicijam posameznih skladb elektronske in računalniške glasbe, ki jih je sproti razlagal strokovnjak A. Doatti. Proti večeru so bila srečanja z avtorji kot L. Nono (namesto njega je na goriški seminar prišel njegov učenec Andreas Breitschner), A. Ambrosini, W. Motz, A. Vidolin, Tisato, Messinis, nato pa vsakovršni koncerti s svetovnoznanimi izvajalci kot npr. flavtist Fabbriani, klarinetist Ciro Scarpone, Ex Novo Ensemble, Gruppo percussioni e ricerca iz Padove.

Sami izvajalci in referenti seminarja so ugotovili, da je odlično uspel, zlasti pa so bili zadovoljni nad izredno poslušnimi in dovtetni mladimi udeleženci.

V **nedeljo 15. decembra ob 17. uri** nastopi v župnijskem domu »Anton Gregorčič« v ŠTANDREŽU gledališka skupina KD »Soča« iz Kanala z Gogoljevo komedijo

»ŽENITEV«

Prireja in vabi PD »Standrež«.

Nova pesniška zbirka

Ime goriškega duhovnika Stefana Tonkličja, ki se kot pesnik predstavlja pod različnimi psevdonimi, je v naši literaturi znano že dolgo let. Vsako toliko nas razveseli z novo zbirko. Te so že davno preglede štejele deset. Zadnja je izšla te dni, prav za njegov rojstni dan (15. december 1908). Nosi naslov »Soneti«, ima 208 strani, izšla pa je kot že prej v samozaložbi.

Ze naslov sam pove, da gre za posebno pesniško zvrst, sonet imenovano. Pesem s 14 vrsticami, z obveznim načinom rime. Preseneča njih število: kar 197 jih je in še je pesniku ostalo neobjavljenih kakih sto. Očitno ta pesniški način izražanja Venceslavu Sejalcu (tj. Stefanu Tonkličju) leži in tudi zelo učinkovito zna v njih izraziti svoje misli.

Jasno je, da v tem poročilu še daleč ne moremo povedati, kaj vse je v sonete vloženo. Treba jih je pač brati, in zakaj ne, tudi ob njih razmišljati. Saj so pesmi tudi tako nastale: ob pesnikovem razmišljanju so prešle na papir, da bi se tudi drugi z njimi obogatili. Kot zdravilo jih je treba jemati v majhni dozi: prebrati eno ali dve na dan, pa nam bodo postale ljube in tudi koristne za našo lastno duhovno obogatitev in poglobitev.

Ker je avtor vso zbirko sam finančno omogočil, seveda izvodov ni veliko na voljo. Niti sto ne. Kdor si želi svojo knjižnico z zbirko obogatiti, naj se obrne na samega pesnika na naslov: ul. don Bosco 66, Gorica. Iz prijaznosti ob avtorja pa knjigo posreduje tudi naša uprava. Cena ni določena, vsakdo naj prispeva po svoji uvidevnosti. - I. Jk.

Priprava na smrt mora trajati celo življenje tako kakor je življenje že prav od začetka eno samo približevanje smrti (Wilhelm von Humboldt).

Šport

Libertas S. - Olympia E. T. 3 : 2

(15 : 8, 15 : 9, 9 : 15, 11 : 15, 15 : 8)

V četrti tekmi letošnjega moškega prvenstva C2 lige je Olympia Elektro Terpin doživela svoj drugi poraz. Slovenska ekipa je odšla na gostovanje brez obolelega Marka Cotiča, katerega je nadomestil Andrej Terpin, ki je za nameček igral s poškodovano roko. Poleg tega si je v zadnjem odločilnem setu poškodoval gleženj še Damjan Terpin, ki je do tedaj bil najboljši na igrišču, in je moral iz igre pri stanju 10 : 8 za nasprotnika.

Nepopolna postava goriške Olympie je prav gotovo olajšala delo furlanski šesterki, ki pa je zmagala predvsem zaradi številnih napak naših igralcev. Sploh je slovenska ekipa bila le blede senca tiste, ki je pred tednom dni z lepo igro premagala tržaško Nuova Pallavolo. Velika mera živčnosti, polemičnosti med igralci, nekritičje tolkačev, slaba obramba in netočen blok so pripomogli, da se naši niso dostojno zoperstavili igralcem iz Sačileja, ki so se predstavili kot povprečna ekipa, z visokimi igralci, dobrim blokom in predvsem z odličnim dvigacom.

Oba seta (tretji in četrti), ki sta pripadla našim, sta pokazala, da je bila zmaga tako rekoč na doseg, saj bi bilo treba le malce več pozornosti in preudarne igre, pa bi bili Furlani na kolienih. Dejstvo je, da so si Olympijci pripravili dve točki, ki bi bili še kako dragoceni v tem prvenstvu, ki ne izgleda bogve kako kvalitetno in nima ekipe, ki bi bila za razred boljša od ostalih. Prav zavoljo tega bi morali naši že zaradi izkušnosti svojih igralcev odigrati vidnejšo vlogo, saj so po svojem potencialu gotovo med najboljšimi močviti letošnje C2 lige.

Za Olympio Terpin so nastopili: Cotič I. in S., Terpin D., S. in A.; Špacapan, Dornik.

Lestvica: Cus Trst in Bor JIK Banka, Trst 8 točk; Inter 1904, Rozzol, Olympia Terpin, OK Val in Libertas Sacile 4; Nuova Pallavolo, Trst in Volley Maniago 2; VBU in Vivil 0. - M. S. in R. C.

IZŠEL JE »PASTIRČEK« ŠT. 3

OBVESTILA

Prelat Andrej Simčič bo imel zlato mašo v Kojskem v nedeljo 15. decembra ob 14. uri.

Nabirka za naše vzgojne zavode Alojzjevišče in Zavod sv. Družine v Gorici ter Marijanišče na Opčinah bo v nedeljo 22. decembra (nekdanja adventna kvartna nedelja) pri vseh slovenskih službah božjih na Goriškem in Tržaškem. Velikodušno prispevajmo!

Ljudski radio Gorica nadaljuje z versko oddajo »Nekaj minut za duha« vsak torek okrog 9. ure zvečer. Na vrsti so razmišljanja o apostolskem pismu papeža Janeza Pavla II. »Vsem mladim sveta«. Razmišljanja pripravlja Ambrož Kodelja.

Ob vsedravnem dnevu stepih priredi italijansko združenje v sodelovanju s slovensko skupnostjo vokalni in instrumentalni koncert v ponedeljek 16. decembra ob 20. uri v cerkvi sv. Vincencija Pavelskega v Trstu. Na sporedu so med drugim orgelske skladbe Bacha in Händla, Ave Maria za solo, zbor in orkester ob sodelovanju Ljube Berce-Košuta ter Bachova kantata BWV 158, v kateri nastopa Aldo Zerjal.

V Društvo slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 16. decembra predbožično srečanje s tržaškim škofom Bellomijem. Začetek ob 20.30. Pred tem bo ob 19.30 v istih prostorih odprtje likovne razstave Marte Kunaver.

11. redni občni zbor SLORI (Slovenskega raziskovalnega inštituta) bo v četrtek 19. decembra ob 20. uri v prvem in ob 20.30 v drugem sklicu, in to v Gregorčičevi dvorani v Trstu, ul. sv. Frančiška 20. Dnevni red: poročilo o delovanju inštituta, odobritev letnega obračuna in proračuna, razno.

SSG v Trstu uprizaro v tamkajšnjem Kulturnem domu Noël Cowardovo igro »Hudemušna prikazen« v režiji Dušana Mlakarja in sicer v petek 13. dec. ob 20.30 red A premierski, v soboto 14. dec. ob 20.30 red B, v nedeljo 15. dec. ob 16. uri red C, v torek 17. dec. ob 16. uri red I, v sredo 18. dec. ob 20.30 red D, v četrtek 19. dec. ob 20.30 red E, v soboto 21. dec. ob 20.30 red F in v nedeljo 22. dec. ob 16. uri red G.

Božična številka »Katol. glasa«

Izšla bo na osmih straneh v četrtek 19. decembra. Vse dopisnike prosimo, naj nam svoje prispevke pošljejo do ponedeljka 16. t.m., voščila in oglasa pa najkasneje do torka opoldne. Omenjena številke je tudi zadnja v tem letu.

V tednu božičnega praznika (sreda 25. dec.) naš list ne izide, pač pa redno po Novem letu v četrtek 2. januarja 1986. V tisk bo šla novoletna številka že na starega leta dan dopoldne, zato naj bodo vsi dopisi na uredništvu do ponedeljka 30. decembra zvečer.

★

»Katoliški glas« v novem letu

Kot vsi drugi listi, smo bili tudi mi prisiljeni, čeprav neradi, povišati naročnino in sicer od 26.000 na 28.000 lir; trezni proračun bi sicer zahteval vsoto vsaj 30.000 lir, pa smo se v zaupanju na velikodušnost podpornikov lista odločili za najmanjši možni povišek. Cena ene številke ostane zaenkrat 600 lir, trgovski oglašilni osmrtnice pa se povišajo od 350 na 400 lir za vsak milimeter višine v širini enega stolpca. Za inozemstvo ostane naročnina nespremenjena.

DAROVI

Za Katoliški glas: N. N. 10.000; Marija Deveta 20.000; ač 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N. N., Sovodnje 25.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: slovenski skavti in skavtinje z Opčin 150.000; Danila in Marija Vidau v spomin na pok. starše Vidau-Tence 50.000; Vido v spomin na mamo Mihelo Vremec 70.000; Angela Vremec v spomin iste 50.000, Danila Vidau pa 10.000; Slavko in Livija Sosič 20.000 lir.

Za sklad Mitja Čuk: Vittoria Kralj Chemelli 10.000; Franc in Rezi Mužina 10.000. **Za mešani zbor »Sv. Jernej« - Opčine:** Slavko in Livija Sosič 10.000 lir.

Za OPZ in MPZ Vesela pomlad - Opčine: Valerija Gombač 25.000 lir.

Za cerkev v Trebčah: Eda Vidau-Zerjal v spomin na svoje starše 50.000; vnučinja Patricija Carli v spomin na Jožefa Carli 50.000 lir.

Osnovnošolci iz Boršta in Peska so ob miklavževanju zbrali za sirote v Kolumbiji 50.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: Pepca Izakova ob zlati poroki Vide in Antona 10.000; Pepka Grgič v spomin Lojzke Dolencec in Marije Živic 15.000; družina Komar v spomin Marije Vrše in Marije Živic 20.000; Danica Tomažin v spomin Marije Vrše 10.000; v spomin na Marijo Živic: Stefanija Grgič 25.000, Lea Drnovšek 20.000, A. K. 20.000, Zoro Grgič 20.000, N. N. 10.000, Valerija Grgič 5.000 lir.

Za cerkev v Gročani: Klampinovi-Vrše v spomin na mater Marijo 50.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: v spomin pok. Marije Živic: Marija Ražem 100.000, Mary C. B. 20.000, Šajsnikovi 20.000, N. N., Trst 20.000, Marija Ježinova, Bane 20.000 in Rapotec, Gročana 10.000 lir.

V spomin na svoje drage pokojne: Svetka Čuk-Russo, Napoli za cerkev na Katinari 30.000, za Katoliški glas 10.000 in za žrtve potresa v Kolumbiji 10.000 lir.

Bogomila Švab: za lačne po svetu 20.000, za rojanski pevski zbor 20.000, za Mladiko 15.000 in za Katoliški glas 15.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Lojzka Sosič 50.000; Marija Mijot 12.000; Mara Posega 2.000 lir.

Za Sv. goro: N. N. 25.000; Marija Deveta 50.000 lir.

Za popravilo ceste na Sv. goro: Grudina 10.000 lir.

Za širjenje vere: Lojzka Štanta 10.000. **Za misijon p. Kosa:** Slavko in Livija Sosič 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Sovodnje 100.000 lir.

Vsem plemenitim podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Sporod od 15. do 21. decembra 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Lov za ukradenimi milijoni«. Zadnji del. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Sklop velikih pesnitev: I. G. Kovačič: »Jama«.

Ponedeljek: 8.10 Štirideset let slovenskih radijskih postaj v Trstu. 10.10 Haydn: »Letni časi«, oratorij. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Bolgarski mladinski zbor »Družna pesem« iz Slivna in francoski mešani zbor »Madrigale« iz Bordeauxa. 14.10 Iz šolskega sveta. 15.00 Otroški kotichek: »V deželi pravljic«. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pianistka Silvia Zazzaro. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Haydn: Letni časi, oratorij. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Med Brdi in Jadranom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pianistka Silvia Zazzaro. 18.00 Saša Vuga: »Silvestrovo črepinje«.

Sreda: 8.10 Primorska diaspora v svetu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Cecilijska kronika. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Igraj se z nami tudi ti! 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladinski zbor Glasb. matice iz Trsta. 18.00 Poezija slovenskega zahoda.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncert RAI iz Rima. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Slovenska popevka. 14.10 Ne prezrimo! 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Romunski mešani zbor »Camerata felix« iz Oradec. 18.00 Štirideset let slovenskih radijskih oddaj v Trstu.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Komorni zbor iz Ptuja. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert v repentaborski cerkvi: Bachove skladbe. 10.55 Melodični orkestri. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Anketa o mladinski brezposelnosti. 15.00 Otroški kotichek: »Skrito - odkrito«. 16.00 Diskografija Slovencev v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violončelist Peter Filipčič. 18.00 Sklop velikih pesnitev: V. Majakovski: »Oblak v hlačah«.

Voščilnice za sklad »M. Čuk«

Učenci 5. razreda osnovne šole »Oton Zupančič« iz Gorice smo se odzvali povabilu sklada »Mitja Čuk«, naj pomagamo skladu za izdelovanje voščilnic. V šoli smo izdelali več kot sto voščilnic v različnih tehnikah. Nato smo jih poslali odboru sklada.

Letos je ta sklad razširil svoje delovanje tudi na Goriško. Sklad »Mitja Čuk« nudi moralno in materialno podporo slovenskim otrokom do 18. leta, ki so duševno ali fizično ali socialno prizadeti.

V Gorici lahko dobite voščilnice v knjigarni GISS in v Katoliški knjigarni. S prostovoljnimi prispevki boste pomagali skladu in podprli pobudo »Voščilnice za sklad«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglašilni in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

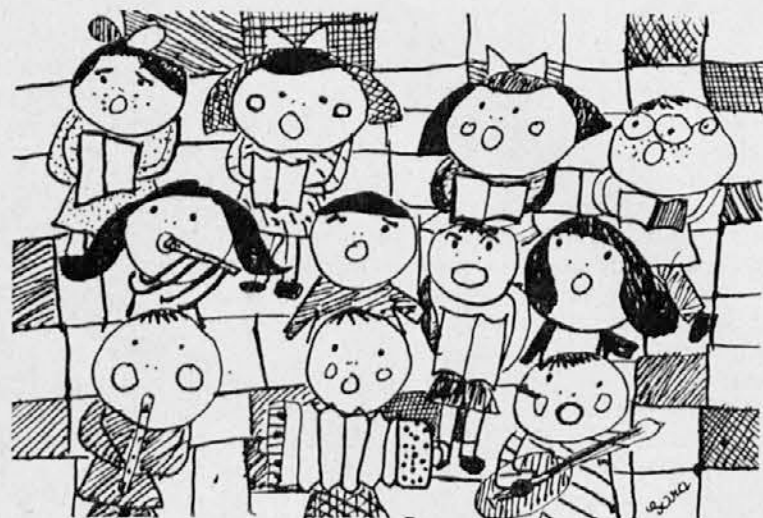
Katoliška knjigarna

Ustanovljena leta 1910

NOVOST

Igrače iz vsega sveta

GORICA - Travniki, 25 - Tel. 84407

Koncert ob evropskem Letu glasbe v soboto 14. decembra ob 10. uri v goriški stolnici

VSE POJE

Nastopajo učenci doberdobskega in goriškega okrožja ter gostje.